

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงทดลอง ชนิด 2 กลุ่ม วัดผลหลังการทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการโคชต่อการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง โดยเปรียบเทียบการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการโคชกับผู้ป่วยที่ได้รับการสอนตามปกติ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังที่เปิดเข้าทางด้านหลังแล้วทำการเชื่อมข้อทางด้านหลังและด้านข้างด้วยการปลูกกระดูกร่วมกับการใส่วัสดุยึดตรึงภายในข้อกระดูกสันหลัง ทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งเข้ารับการรักษาด้วยในหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์หญิง 3 และหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ชาย 3 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2550 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง 20 รายแรกจัดให้เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มตัวอย่าง 20 รายหลังจัดให้เป็นกลุ่มทดลอง จับคู่กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นเพศเดียวกัน มีอายุแตกต่างกันไม่เกิน 5 ปี และมีระดับการศึกษาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เครื่องมือในการดำเนินการศึกษา ได้แก่ 1) แผนการโคชในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง ซึ่งผู้วิจัยและคณะกรรมการที่ปรึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กระบวนการโคช 4 ขั้นตอน 2) คู่มือการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาล และ 2) แบบประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง ได้แก่ แบบประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังเมื่อครบ 24 ชั่วโมงหลังผ่าตัด จำนวน 19 ข้อ และแบบประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด จำนวน 47 ข้อ โดยแผนการโคชในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง คู่มือการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง และ

แบบประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังเมื่อครบ 24 ชั่วโมง หลังผ่าตัด และเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แผนการ โcox ในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังได้นำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ราย เพื่อประเมินความสามารถในการเข้าใจเนื้อหา ส่วนแบบประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังเมื่อครบ 24 ชั่วโมงหลังผ่าตัด และแบบประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด คำนวณค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา ได้ค่าเท่ากับ .98 และ .99 ตามลำดับ นำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยออโรโรปิติกส์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ราย หลังจากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ ได้ค่าเท่ากับ .82 และ .89 ตามลำดับ

การเตรียมความพร้อมสำหรับการ โcox ของผู้วิจัย ผู้วิจัยได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำหน้าที่เป็น โcox และใช้แผนการ โcox จากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการ โcox และฝึกทักษะการจัดการความเจ็บปวดโดยวิธีการไม่ใช้ยา คือ การใช้เทคนิคการผ่อนคลายโดยการหายใจเข้าออกลึกเป็นจังหวะจากผู้เชี่ยวชาญ จนอาจารย์ผู้สอนมีความเชื่อมั่นว่าผู้วิจัยสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาลจากแฟ้มประวัติ 2 วันก่อนผ่าตัด กลุ่มควบคุมได้รับข้อมูล การสอนและการดูแลตามปกติในระยะก่อนและหลังผ่าตัด โดยเจ้าหน้าที่พยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการกับกลุ่มทดลองตามแผนการ โcox ต่อการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง 2 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนผ่าตัด โดยผู้วิจัยพบกลุ่มทดลอง 2 ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ 1 คือ 2 วันก่อนผ่าตัด และ ครั้งที่ 2 คือ 1 วันก่อนผ่าตัด และ 2) ระยะหลังผ่าตัด ผู้วิจัยพบผู้ป่วย 4 ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ 1 คือ เย็นวันที่ได้รับการผ่าตัด ครั้งที่ 2, 3 และ 4 คือ หลังผ่าตัดวันที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบความแตกต่างข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square test) สถิติฟิชเชอร์ (Fisher's exact probability test) และสถิติทดสอบค่าทีชนิดสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent sample) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติ

เพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังเมื่อครบ 24 ชั่วโมงหลังผ่าตัด และเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติแมนวิทนี ยู (Mann-Whitney U test)

ผลการวิจัย

1. ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังกลุ่มที่ได้รับการ โขชมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพเมื่อครบ 24 ชั่วโมงหลังผ่าตัด มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)
2. ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังกลุ่มที่ได้รับการ โขชมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ผู้ปฏิบัติการพยาบาลสามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการสอนการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังและผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกลุ่มที่ต้องมีการฟื้นฟูสภาพ
2. ด้านบริหารการพยาบาล นำเสนอแผนการ โขชในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลังต่อผู้บริหารทางการพยาบาล และหัวหน้าหอผู้ป่วยออโรโรปี ดิกส์หญิง 3 และชาย 3 เพื่อนำไปใช้ในการดูแลผู้ป่วย และควรมีการจัดอบรมแก่บุคลากร เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการนำแผนการ โขชไปใช้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาถึงผลของการ โขชในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพในผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่ที่มีความซับซ้อนและมีการฟื้นฟูสภาพในลักษณะใกล้เคียงกัน
2. ควรทำการศึกษาถึงผลลัพธ์ของการ โขชต่อการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกสันหลัง เช่น ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน